

Lotterinemnda

Vedtak i Lotterinemnda 1. juni 2021

Sak

2021/0646 Friskis & Svettis Fredrikstad – org. nr. 971 248 033 og Friskis & Svettis Oslo – org. nr. 971 277 211 - klage over tilsagn om merverdiavgiftskompensasjon

Til stede: Leder Martin Hennig, medlem Shabneet K. Bains og medlem Elisabet Ekberg

Sakens bakgrunn

Den 29. august 2019 søkte Norges Idrettsforbund og Olympiske og Paralympiske Komité (heretter klager eller NIF) som sentralledd om merverdiavgiftskompensasjon for regnskapsåret 2018 på vegne av seg selv og sine underledd. Søknadsbeløpet gjaldt et kompensasjonsbeløp på 756 013 973 kroner etter forenklet modell.

Den 3. desember 2019 fattet Lotteritilsynet vedtak om tilsagn om momskompensasjon. Tilsynet avsto deler av søknadsgrunnlagene og søknadsbeløpet ble redusert med totalt 16 333 786 kroner.

For to underledd, Friskis & Svettis Oslo og Friskis & Svettis Fredrikstad (heretter i felleskap omtalt som F&S), ble søknaden avslått med den begrunnelse at utbetaling av momskompensasjon ville være i strid med EØS-avtalens regler om statsstøtte.

For underleddet Furuset Sportsanlegg AS ble søknadsgrunnlaget redusert tilsvarende kostnadene som knytter seg til utleie.

For 152 underledd ble søknad avslått med den begrunnelse at organisasjonene ikke var registrert i Frivillighetsregisteret innen søknadsfristen.

NIF ble innvilget utsatt klagefrist og påklaget overnevnte avslag den 31. januar 2020. Det ble klaget på avslagene som gjaldt (1) at utbetaling av momskompensasjon ville være i strid med EØS-avtalens regler om statsstøtte, (2) avgrensning av kostnader for FSA og (3) manglende registrering i Frivillighetsregisteret. Sentralleddet NIF sendte inn en felles klage på vegne av underleddene som ble berørt av avslagene.

F&S sendte også inn egne klager.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

I foreliggende sak vil Lotterinemnda behandle den delen av klagen som gjelder F&S. De øvrige delene av klagen behandles som to andre, separate saker.

NIF anfører prinsipalt at tildeling av merverdiavgiftskompensasjon til de to aktuelle underleddene, F&S, er fullt ut forenlig med EØS-avtalen, og at de to underleddene derfor er berettiget til innvilgelse av sine søknader i sin helhet. NIF viser til begrunnelsen fra Lotteritilsynet, der tilsynet har henvist til tidligere avgjørelser fra tilsynet og Lotterinemnda. NIF er uenig i de faktiske og rettslige vurderingene som ble foretatt av tilsynet og nemnda i forbindelse med de tidligere sakene. NIF viser videre til at siden 2016 er både forskriftens ordlyd endret, det har tilkommet ny og relevant rettspraksis, og tilsynet har mottatt nye opplysninger fra de aktuelle idrettslagene. NIF viser til at NIF i 2019 fikk utarbeidet en juridisk betenkning om statsstøttereglene på idrettens område, og at betenkningen ble oversendt tilsynet.

NIF anfører videre at eventuelle begrensninger som utledes av forskriften § 15 ikke kan begrunnes i forpliktelser etter EØS-avtalen, men eventuelt i selvvalgte begrensninger fra norske myndigheter. NIF anfører at alle de seks kumulative kriteriene for hva som er ulovlig statsstøtte i EØS-avtalens artikkel 61 ikke er oppfylt for de to underleddene. Det anføres for det første at F&S ikke driver økonomisk aktivitet. Deres aktivitet er basert på frivillighet og har ingen profittmotiv. NIF anfører at F&S er underlagt de samme regler som øvrige idrettslag i NIF og at de driver et allsidig breddeidrettstilbud. NIF er derfor av den oppfatning at underleddene ikke kan sammenlignes med kommersielle treningssentre, og det ikke kan utledes at de driver med økonomiske aktivitet utelukkende fordi det finnes private aktører som tilbyr sammenlignbare tjenester. Klager viser til ESAs avgjørelse i sak 244/14/COL som støtte for sitt synspunkt. Klager fremholder videre at ettersom underleddene ikke driver noen økonomisk virksomhet, vil støtte heller ikke kunne krysssubsidiere noen økonomisk virksomhet.

Det anføres også at støtte til de to underleddene ikke vil vri eller true med å vri konkurransen eller påvirke samhandelen i henhold til EØS-avtalens regler om offentlig støtte. NIF viser til at de to underleddene har søkt om henholdsvis 527 969 kroner og 507 480 kroner, og viser til at det ikke vil være juridisk holdbart å anføre at en beskjedne støtte på drøyt kr 500 000 vil vri eller true med å vri konkurransen eller påvirke samhandelen. NIF viser videre til EU-forordningen No 1407/2013 om bagatellmessig (de minimis) støtte, og at forordningens artikkel 3 andre ledd foreskriver at så lenge støtten er begrenset oppad til 200 000 euro (i overkant av 2 millioner norske kroner) over en periode på tre år kan statsstøtte tildeles uten at ESA må notifiseres.

NIF viser til at Friskis & Sveltis Oslo (F&S Oslo) har utarbeidet et alternativt søknadsgrunnlag der det er skilt ut kostnader basert på informasjon fra Lotteritilsynet om hva som gir grunnlag for merverdiavgiftskompensasjon. Subsidiært anfører NIF at denne søknaden må innvilges. Dersom den innvilges, opprettholdes likevel det prinsipale kravet.

NIF anfører videre at Lotteritilsynet ikke har sørget for at saken var godt nok opplyst før vedtak ble fattet, slik forvaltningsloven § 17 foreskriver. NIF viser til

at tilsynet ikke har gjennomført befarings hos de aktuelle underleddene. NIF påpeker at tilsynet er blitt invitert til et møte hos underleddet, slik at det kunne gjøre seg nærmere kjent med underleddets lokaler og aktivitet. Tilsynet opplyste at det ikke har anledning til et slikt møte, ifølge klager.

NIF påpeker at mangelfulle begrunnelser er gjennomgående i de avslagene som er gitt under henvisning til et anført forbud etter EØS-avtalens regler om statsstøtte. NIF viser til at det ikke fremgår av Lotteritilsynets vedtak om den nye endringen av forskriften og tilhørende ny rettspraksis er blitt vurdert av tilsynet. NIF viser også til at det heller ikke fremgår hvilken hjemmel tilsynet har benyttet for å avslå søknaden.

Friskis & Svettis Fredrikstad har inngitt et eget klageskriv der det vises til NIFs klage. Videre skriver organisasjonen at dersom søknaden ikke innvilges, forutsetter de at Lotteritilsynet ut fra et likeverdighetsprinsipp behandler alle idrettslag på lik linje, og at alle idrettslag som tilbyr sine medlemmer trening i styrkerom/treningssenter mot en treningsavgift utover medlemskontingent heller ikke mottar merverdiavgiftskompensasjon.

Friskis & Svettis Oslo (F&S Oslo) har også inngitt eget klageskriv der det vises til tidligere korrespondanse og dialog mellom Lotteritilsynet og NIF og det anmodes om at søknaden innvilges. Subsidiært anføres det at vedtaket omgjøres slik at det gis delvis innvilgelse av søknaden basert på et nytt søknadsgrunnlag som F&S Oslo har fremlagt, der kostnader knyttet til treningssenter er trukket ut.

Lotteritilsynet oversendte klagen med innstilling 8. juni 2020 til Lotterinemnda for behandling. Det fremgår her at tilsynet har omgjort vedtaket som retter seg mot F&S Oslo, slik at F&S Oslo tildeles merverdiavgiftskompensasjon basert på deres subsidiære søknadsgrunnlag.

NIF innga merknader til Lotteritilsynets innstilling 31. august 2020. Vedlagt var et notat fra advokat.

Det rettslige grunnlaget

Det rettslige grunnlaget for den aktuelle kompensasjonsordningen er forskrift 23. oktober 2018 nr. 1600 om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner (forskriften).

Forskriften § 3 tredje ledd begrenser hvilke organisasjoner og hvilken virksomhet som kan motta kompensasjon. Det fremgår av bestemmelsens bokstav h at:

"Det gis likevel ikke kompensasjon for merverdiavgiftskostnader til følgende organisasjoner og virksomhet:

[...]

h) økonomisk virksomhet og hvor kompensasjon til denne virksomheten er i strid med EØS-avtalens regler om offentlig støtte."

Det følger videre av forskriften § 15:

"Kompensasjon utbetalt etter denne forskrift skal ikke kryssubsidiere økonomisk virksomhet eller vri eller true med å vri konkurransen eller påvirke samhandelen i henhold til EØS-avtalens regler om offentlig støtte. Begrepet økonomisk virksomhet skal fortolkes i samsvar med foretaksdefinisjonen i EØS-avtalens regler om offentlig støtte.

Mottakere som har økonomisk virksomhet, og hvor kompensasjon til denne virksomheten er i strid med EØS-avtalens regler om offentlig støtte, skal ha separate regnskap for virksomhetene. Mottakerne må ha interne retningslinjer som sikrer at felleskostnader fordeles på en forholdsmessig måte mellom den delen av virksomheten som rammes av statsstøtteforbudet og den øvrige virksomheten. Transaksjoner mellom den delen av virksomheten som rammes av statsstøtteforbudet og den øvrige virksomheten skal baseres på forretningsmessige vilkår."

EØS-avtalen artikkel 61 lyder som følger:

"1. Med de unntak som er fastsatt i denne avtale, skal støtte gitt av EFs medlemsstater eller EFTA-statene eller støtte gitt av statsmidler i enhver form, som vrir eller truer med å vri konkurransen ved å begunstige enkelte foretak eller produksjonen av enkelte varer, være uforenlig med denne avtales funksjon i den utstrekning støtten påvirker samhandelen mellom avtalepartene.

2. Forenlig med denne avtales funksjon skal være:

- a) støtte av sosial karakter som gis de enkelte forbrukere, forutsatt at den ytes uten forskjellsbehandling på grunnlag av varenes opprinnelse,
- b) støtte som har til formål å bøte på skader som skyldes naturkatastrofer eller andre eksepsjonelle hendelser,
- c) støtte til økonomien i visse områder i Forbundsrepublikken Tyskland som er påvirket av Tysklands deling, i den utstrekning støtten er nødvendig for å oppveie de økonomiske ulemper forårsaket av delingen.

3. Som forenlig med denne avtales funksjon kan anses:

- a) støtte som har til formål å fremme den økonomiske utvikling i områder der levestandarden er unormalt lav, eller der det er alvorlig underbeskjeftigelse,
- b) støtte som har til formål å sikre at et viktig prosjekt av felles europeisk betydning kan realiseres, eller å bøte på en alvorlig forstyrrelse av økonomien i en av EFs medlemsstater eller en EFTA-stat,
- c) støtte som har til formål å lette utviklingen av enkelte næringsgrener eller på enkelte økonomiske områder, forutsatt at støtten ikke endrer vilkårene for samhandelen i et omfang som strider mot felles interesser,
- d) andre former for støtte angitt av EØS-komiteen i samsvar med del VII"

Av forvaltningsloven § 34 følger det at klageinstansen kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye opplysninger. I dette ligger at klageinstansen fullt ut kan prøve både rettsanvendelsen, saksbehandlingen, faktum og det frie skjønn. Klageinstansen kan selv treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Lotterinemndas vurdering

Klagen gjelder Lotteritilsynets vedtak 3. desember 2019 om avslag på søknad om merverdiavgiftskompensasjon. Klager fikk innvilget utsatt klagefrist, og klagen er fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29.

Lotteritilsynets vedtak rettet mot F&S Oslo ble delvis omgjort i forbindelse med tilsynets vurdering av klagen, slik at organisasjonen fikk innvilget merverdiavgiftskompensasjon for deler av sine kostnader. F&S Oslo opprettholder sine prinsipale anførsler og ber om at vedtaket omgjøres slik at det gis merverdiavgiftskompensasjon for hele virksomhetens kostnader.

Lotteritilsynet har i sin begrunnelse for avslaget på søknad om merverdiavgiftskompensasjon for regnskapsåret 2018 ikke vist til hjemmelen for avslaget. Begrunnelsen lyder som følger:

"Søknadsgrunnlaget til Friskis & Sveltis Oslo og Friskis & Sveltis Fredrikstad ble i sin helhet avslått for regnskapsårene 2014, 2015, 2016 og 2017 med den begrunnelse at utbetaling av momskompensasjon til disse ville være i strid med EØS-avtalens regler om statsstøtte. Klage av 13. februar 2015 ble behandlet av Lotterinemda i møte 19. januar 2016. Det vises i denne sammenheng til Lotterinemnda sitt vedtak av 25. januar 2016, referansenummer 201504492, der Lotterinemda konkluderte med at tildeling av momskompensasjon ville være i strid med statsstøtteforbudet etter EØS-avtalen.

LS [Lotteritilsynet] kan ikke se at det har vært noen relevante endringer i regelverk eller rettspraksis som endrer tidligere konklusjon. LS har heller ikke mottatt nye opplysninger fra de aktuelle Friskis & Sveltis-klubbene som endrer tidligere vurderinger."

I innstillingen viser Lotteritilsynet til at hjemmelen for avslag er forskriften § 15.

Lotteritilsynet har følgelig avslått søknaden på grunnlag av at tilsynet mener at utbetaling av merverdiavgiftskompensasjon vil være i strid med EØS-avtalens regler om statsstøtte. Tilsynet har imidlertid ikke først vurdert om de øvrige vilkårene for å få merverdiavgiftskompensasjon, som følger forskriften, er oppfylt. Før det blir aktuelt å vurdere eventuell kompensasjon opp mot reglene om statsstøtte, må det vurderes om det skal gis kompensasjon i henhold til forskriften. Denne vurderingen innebærer en vurdering av sakens faktiske omstendigheter, og bør foretas av tilsynet. Det fremgår ikke av vedtaket og innstillingen om tilsynet har foretatt en slik vurdering og Lotterinemnda har ikke tilstrekkelig grunnlag for å ta stilling til om de utgifter som det kreves kompensasjon for, er kompensasjonsberettigede etter forskriften. Tilsynet har vist til Lotterinemndas tidligere praksis (sak 2017/331 og sak 2016/2), men det er uklart hvorvidt denne henvisningen til tidligere praksis innebærer at det også i denne saken legges til grunn at vilkårene for merverdiavgiftskompensasjon er oppfylt.

Det er bare for det tilfellet at vilkårene for merverdiavgiftskompensasjon etter forskriften er oppfylt, og slik kompensasjon innvilges, at det vil være aktuelt å

foreta en etterfølgende vurdering av om merverdiavgiftskompensasjon er forenelig med EØS-avtalens regler om statsstøtte.

Tilsynet har heller ikke gått nærmere inn på ordlyden i forskriften § 15 eller forklart hvorfor tilsynet mener den kommer til anvendelse.

Det avgjørende er etter Lotterinemndas oppfatning om de aktuelle virksomhetene omfattes av forskriften § 3 tredje ledd bokstav h, som sier at det ikke kan gis merverdiavgiftskompensasjon til "økonomisk virksomhet og hvor kompensasjon til denne virksomheten er i strid med EØS-avtalens regler om offentlig støtte". Ordlyden tilsier etter nemndas syn at det må foretas en vurdering av om merverdiavgiftskompensasjon vil innebære ulovlig statsstøtte etter EØS-avtalen artikkel 61.

Forskriften § 3 jf. § 15 har en annen ordlyd enn tidligere gjeldende forskrift om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner av 15. april 2013 § 5. I den tidligere forskriftens § 5 fjerde ledd bokstav c fremgikk det at det ikke kunne gis merverdiavgiftskompensasjon til "virksomhet som driver økonomisk aktivitet og hvor denne aktiviteten kan være i konkurranse med virksomheter som ikke er kompensasjonsberettiget".

I Høringsnotat av 11. desember 2017 fra Kulturdepartementet punkt 3 fremgår følgende om endringen i forskriften:

"Det gis etter gjeldende regelverk ikke kompensasjon for merverdiavgiftskostnader for virksomhet som driver økonomisk aktivitet og hvor denne aktiviteten kan være i konkurranse med virksomheter som ikke er kompensasjonsberettiget jf. § 3 femte ledd bokstav d. Ifølge statsstøttereglene i EØS-avtalen som primært fremgår av artikkel 61 skal ikke statsstøtte vri eller true med å vri konkurransen eller påvirke samhandelen. Nærings- og fiskeridepartementets veileder til EØS-avtalens regler om offentlig støtte er lagt til grunn ved vurdering av om kompensasjon vil bryte med statsstøttereglene.

Det kan ikke gis kompensasjon til økonomisk aktivitet som kan være i konkurranse med virksomheter som ikke er kompensasjonsberettiget. Organisasjoner som har virksomhet som rammes av statsstøtteforbudet kan søke kompensasjon for den øvrige delen av virksomheten."

I kommentaren til ny § 15 fremgår det: "Gjeldende rett videreføres. EØS-avtalens regler om statsstøtte tydeliggjøres ved at forbudet mot kryssubsidiering tas inn i regelverket."

Lotterinemnda forstår høringsnotatet slik at den nye forskriftsbestemmelsen bare innebærer en klargjøring av gjeldende rett. Ifølge rundskriv fra Kulturdepartementet til Lotteritilsynet datert 21. november 2014 skulle det også etter dagjeldende forskrift vurderes om merverdiavgiftskompensasjon kunne utgjøre ulovlig statsstøtte etter EØS-avtalen art. 61. Det er uansett klart ut fra ordlyden i den gjeldende forskrift § 3 jf. § 15, at det må foretas en fullstendig og

uttømmende vurdering av om eventuell kompensasjon for merverdiavgiftskostnader, er forenelig med artikkel 61.

Lotteritilsynet skriver i innstillingen at tilsynet har vurdert om det vil være forenelig med artikkel 61 å gi merverdiavgiftskompensasjon i foreliggende tilfelle. Tilsynet går imidlertid ikke inn på ordlyden i artikkel 61 og vurderer de enkelte momentene som skal vurderes etter denne bestemmelsen opp mot de faktiske forholdene i saken, men viser til at tilsynet må kunne bygge på klagenemndas praksis når annen rettspraksis er uklar.

Slik Lotterinemnda forstår Lotteritilsynets begrunnelse, har tilsynet dermed i stor grad bygget på tidligere vurderinger av tidligere års søknader fra F&S, ettersom tilsynet mener at det ikke har skjedd noen endring i regelverket, rettspraksis eller faktiske forhold.

Lotterinemndas vedtak i sak 2016/2 fra 2016, som Lotteritilsynet har vist til, gjaldt blant annet spørsmålet om Friskis & Svettis kunne tildeles merverdiavgiftskompensasjon etter den tidligere gjeldende forskriften § 5 fjerde ledd bokstav c. Det fremgår av vedtaket at Lotterinemnda her har vurdert om eventuell kompensasjon for merverdiavgiftskostnader er forenelig med artikkel 61. Nemnda gikk særlig inn på spørsmålet om virksomheten til Friskis & Svettis utgjorde "økonomisk aktivitet", og skriver følgende om denne vurderingen:

"Tilsynet viser til at disse klubbene både når det gjelder omsetning og samlede treningstilbud skiller seg fra de øvrige klubbene og vektlegger klubbens størrelse og profesjonaliteten i gitte tilbud.

Selv om klager anfører at de aktuelle Friskis&Svettis ikke er treningssenter men idrettslag med et bredt tilbud, der innretninger er ett av klubbens tilbud, er nemnda likevel av den oppfatning at tilbudets omfang i samsvar med den praksis som foreligger fra ESA må anses for å være økonomisk aktivitet. Nemnda finner ikke å legge vekt på klagers anførsel om at klubbene ikke er drevet av profittmotiv i det det ikke er motivet, med det reelle tilbudet og virksomheten som må legges til grunn for vurderingen. Nemnda slutter seg etter dette i all hovedsak til tilsynets vurdering."

Lotterinemnda viser til ESAs praksis i en sak om treningssentre som gjaldt Kippermoen treningssenter, der ESA kom til at finansieringen av Kippermoen treningssenter i Vefsn kommune ikke var i tråd med EØS-avtalens statsstøtteregler. Nemnda kommer videre til at samhandelskriteriet er oppfylt og nemnda skriver at de øvrige vilkårene i art. 61 anses «klart oppfylt». Nemnda går ikke nærmere inn på hva som ligger i disse vurderingene.

Lotterinemndas vedtak i sak 2017/331 fra 2018, som Lotteritilsynet også har vist til, gjaldt også spørsmålet om Friskis & Svettis kunne tildeles merverdiavgiftskompensasjon etter den tidligere gjeldende forskriften. Nemnda vurderte i dette tilfellet bare hvorvidt de to kriteriene i dagjeldende forskrift § 5 fjerde ledd bokstav c (økonomisk aktivitet og hvor denne aktiviteten kan være i konkurranse med virksomheter som ikke er kompensasjonsberettiget) var oppfylt. Nemnda kom også i denne saken til at Friskis & Svettis ikke hadde rett til å motta

merverdiavgiftskompensasjon, men baserte dette hovedsakelig på en vurdering av vilkårene i dagjeldende forskrift § 5.

Klager har anført at etter 2016 er både forskriftens ordlyd endret, det har tilkommet ny og relevant rettspraksis, og tilsynet har mottatt nye opplysninger fra klagerne. Klager anfører blant annet at Friskis & Svettis ikke driver økonomisk aktivitet og har vist til ESAs avgjørelse i sak 244/14/COL. Lotterinemnda kan ikke se at Lotteritilsynet har kommentert relevansen av denne avgjørelsen. Nemnda bemerker at saken er fra 2014, og dermed fra før foreliggende nemndspraksis. Det ville likevel etter nemndas syn være naturlig å kommentere klagers anførsel på dette punktet. Ett av vurderingstemaene i foreliggende sak er om virksomheten som drives ved Friskis & Svettis utgjør økonomisk aktivitet som rammes av forbudet i art. 61, og tilsynet må vurdere rettskildene på området nøye.

Klager har i sin klage fra 2016 i forbindelse med avslag på søknad om merverdiavgiftskompensasjon for regnskapsåret 2015, vist til flere forhold som etter deres mening skiller Friskis & Svettis fra kommersielle treningssentre. Selv om dette er vurdert og kommentert noe i Lotterinemndas avgjørelse i sak 2017/331, ville det etter nemndas syn være naturlig for Lotteritilsynet å gå nærmere inn på de faktiske forholdene og hvorfor tilsynet mener at disse tilsier at klager driver økonomisk aktivitet i foreliggende klagesak. Dette gjelder særlig når klager hevder at det har kommet inn nye opplysninger fra klagerne.

Klager har i forbindelse med Lotteritilsynets saksbehandling også sendt inn en juridisk betenkning fra et advokatfirma. Denne gjelder statsstøttereglene på idrettens område. I betenkningen fremgår det: "Idrettslagenes virksomhet er ikke å anse som økonomisk aktivitet hvis de driver med amatør- eller breddeidrett." Det vises til en uttalelse fra ESAs avgjørelse i sak 343/09/COL, som gjaldt Bryne fotballklubb. Saken er fra 2009.

Tilsynet viser til at betenkningen er gjennomgått, men skriver at det i klagen og utredningen fra advokat ikke er vist til klar og omfattende rettspraksis som er nyere enn Lotterinemndas vedtak. Hensynet til effektiv saksbehandling, samt likebehandling av søknadsmassen tilsier ifølge tilsynet at tilsynet ikke kan bruke uforholdsmessig med ressurser på tilfeller som tidligere er behandlet av klageinstans, med samme faktum, regelverk, forvaltningspraksis og rettspraksis. Etter Lotterinemndas syn hadde det likevel vært nærliggende for tilsynet å kommentere påstandene og avgjørelsen fra ESA i vurderingen av om Friskis & Svettis kan anses å drive økonomisk aktivitet, ettersom avgjørelsen fra ESA ikke er nevnt i nemndas tidligere avgjørelser.

Lotterinemnda bemerker at det også er nærliggende å vurdere overføringsverdien til EU-kommisjonens avgjørelse SA.33952 (2012/NN) – Germany Climbing centres of Deutscher Alpenverein.

Det er Lotterinemndas syn at Lotteritilsynet i for stor grad har støttet seg på tidligere praksis uten å utdype eller gå inn på denne i tilstrekkelig grad. Lotterinemnda har dermed ikke tilstrekkelig grunnlag til å foreta en selvstendig vurdering av om merverdiavgiftskompensasjon vil være forenelig med EØS-

avtalen art. 61 i foreliggende klagesak. Lotteritilsynet må på denne bakgrunn foreta en ny vurdering.

Dersom Lotteritilsynet kommer til at virksomheten som drives ved Friskis & Svettis utgjør økonomisk aktivitet, som normalt rammes av statsstøtteforbudet, kan det være aktuelt å vurdere unntaket for de minimis-støtte i EØS-avtalen vedlegg XV nr. 1ea (forordning (EU) nr. 1407/2013, som er inntatt som forskrift ved forskrift om unntak fra notifikasjonsplikt for offentlig støtte 14. november 2008. Tilsynet må også vurdere om ett eller flere av gruppeunntakene kommer til anvendelse.

Konklusjon

Lotterinemnda finner etter en konkret vurdering av sakens opplysninger at Lotteritilsynets vedtak skal oppheves og sendes tilbake til tilsynet for ny behandling.

Vedtak

Lotteritilsynets vedtak 3. desember 2019 oppheves. Saken sendes tilbake til tilsynet for ny behandling.

Dokumentet er godkjent elektronisk